RÅDETS BESLUTNING

af 22. december 2003

om ændring af del II, punkt 1.2, i de fælles konsulære instrukser og oprettelse af et nyt bilag til disse instrukser

(2004/15/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger ([1]),

under henvisning til initiativ fra Den Franske Republik, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Muligheden for, at en medlemsstat kan lade sig repræsentere af en anden medlemsstat i et tredjeland, jf. del II, punkt 1.2, i de fælles konsulære instrukser, er i øjeblikket begrænset til de tilfælde, hvor der i det pågældende tredjeland ikke findes nogen repræsentation for den medlemsstat, der ønsker at blive repræsenteret.

(2) Den betydelige stigning i antallet af ansøgninger om indrejsevisum til Schengen-området betyder, at der fremover med henblik på udstedelse af ensartede visa i tredjelande bør tilstræbes en synergi mellem medlemsstaterne for så vidt angår ressourcer, en koordinering og en rationalisering med hensyn til placeringen af de kontorer, der står for behandlingen af visumansøgninger. Det forekommer derfor nødvendigt at åbne mulighed for, at en medlemsstat kan lade sig repræsentere i et tredjeland af en anden medlemsstat, selv om den har en diplomatisk repræsentation i det pågældende tredjeland, under forudsætning af, at der bliver en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne.

(3) Der bør derudover af hensyn til gennemsigtigheden oprettes et nyt bilag til de fælles konsulære instrukser vedrørende en tabel over repræsentation for så vidt angår udstedelse af ensartede visa.

(4) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om denne beslutning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne beslutning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

([1]) EFT L 116 af 26.4.2001, s. 2.

(5) For så vidt angår Island og Norge udgør denne beslutning en udbygning af bestemmelserne i Schengen-reglerne, som falder ind under artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ([2]) ([3]).

(6) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 19. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([4]). Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af beslutningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(7) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([5]). Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af beslutningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(8) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne eller har på andre måder forbindelse til dem i henhold til artikel 3, stk. 2 i tiltrædelsesakten af 2003 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I del II, punkt 1.2, i de fælles konsulære instrukser foretages følgende ændringer:

([2]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
([3]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
([4]) EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
([5]) EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

1) litra a)-d) affattes således:

»a) Hvis der i et land ikke findes nogen diplomatisk eller konsulær repræsentation for den kompetente stat, kan ensartet visum udstedes af repræsentationen for den stat, som repræsenterer den kompetente stat. Visummet udstedes på vegne af den repræsenterede medlemsstat og med dennes forudgående tilladelse, idet de centrale myndigheder om nødvendigt høres. Hvis Benelux-landene har en repræsentation i landet, repræsenterer denne i princippet automatisk de øvrige Benelux-lande med mindre det er praktisk umuligt for det pågældende Benelux-land at sikre repræsentationen af de øvrige Benelux-lande, i hvilket tilfælde disse kan rette henvendelse til et andet partnerland for at lade sig repræsentere i visumsager i det pågældende tredjeland.

b) Selv om en medlemsstat har en diplomatisk eller konsulær repræsentation i et tredjeland, kan den anmode en anden medlemsstat, som har en konsulær repræsentation i dette tredjeland, om at repræsentere den. Det ensartede visum udstedes på den repræsenterede stats vegne efter forudgående tilladelse fra denne, idet de centrale myndigheder om nødvendigt konsulterer hinanden.

c) Repræsentation i forbindelse med udstedelse af ensartede visa, som omhandlet i litra a) og b), sker efter aftale mellem den eller de repræsenterede stater og den repræsenterende stat med angivelse af:

— varigheden af repræsentationen og betingelserne for opsigelse af aftalen, og

— med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i litra b) gennemførelsesbetingelserne for repræsentationen, herunder betingelserne for den repræsenterende stats tilrådighedsstillelse af lokaler, betingelserne for den repræsenterende og den repræsenterede stats tilrådighedsstillelse af personale og den repræsenterede stats eventuelle finansielle deltagelse i udgifterne i forbindelse med den repræsenterende stats udstedelse af visa.

d) Repræsentationen i forbindelse med udstedelse af ensartede visa, som omhandlet i litra a) og b), fremgår af tabellen over repræsentation i forbindelse med udstedelse af ensartede visa i bilag 18.«

2) I litra e) ændres passagen »Udstedelsen af Schengen-visum i tredjelande, hvor ikke alle Schengen-stater er repræsenteret, sker« til »I de tilfælde, hvor repræsentationen varetages i henhold til litra a) og b), sker«.

3) Litra e), sidste led, affattes således:

»— På lokalt plan sikrer de diplomatiske eller konsulære repræsentationer som led i det lokale konsulære samarbejde, at visumansøgerne modtager relevante oplysninger om de beføjelser, der følger af anvendelsen af repræsentation i henhold til litra a) og b).«

Artikel 2

Et bilag 18 med overskriften »Tabel over repræsentation i forbindelse med udstedelse af ensartede visa« tilføjes til de fælles konsulære instrukser. Dette bilag er affattet og ajourført på grundlag af de oplysninger, der er meddelt Generalsekretariatet for Rådet i overensstemmelse med den i forordning (EF) nr. 789/2001, artikel 2, omhandlede procedure for ændringer i håndbogen vedrørende udstedelse af Schengen-visa i tredjelande, hvor ikke alle Schengen-lande er repræsenteret, og træder i stedet for denne.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2003.

På Rådets vegne

A. MATTEOLI

Formand